

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Det er derfor fremdeles min opfattelse, at den på bevillingsansøgningen anførte henstilling om ikke-offentliggørelse har haft rimelig begrundelse i det foreliggende tilfælde. At offentlighedens interesse i at være underrettet om behandlingen af offentlige sager ikke uden videre bør tilgodeses på bekostning af hensynet til statens almindelige økonomiske tarv, har f. eks. også fundet udtryk i det fra offentlighedskommissionen for nylig fremkomne udkast til lov om offentlighed i forvaltningen, idet der i henhold hertil foreslås gjort undtagelser fra et i øvrigt almindeligt gældende offentlighedsprincip i sådanne tilfælde, hvor det ville komme i strid med væsentlige hensyn til det offentliges erhvervsmæssige eller anden økonomisk interesse. Det må vel også utvivlsomt siges at være i overensstemmelse med selve ekspropriationsinstituttets formål, at det tilstræbes at undgå risiko for en forøgelse af det offentliges udgifter til almenyttige formål, ud over hvad der svarer til en fuldstændig erstatning efter de værende forhold, idet staten formentlig i de aller fleste tilfælde ville kunne erhverve de nødvendige arealer ved frivilligt salg, såfremt der uanset almindeligt hensyn til det offentliges økonomi kunne ydes en hvilken som helst betaling, der var påkrævet for at få ejerne til at sælge.

For så vidt den omhandlede bevillingsansøgning skulle have været genstand for offentliggørelse, måtte det desuden efter mit skøn have medført, at der ikke kunne være givet finansudvalget så udførlige oplysninger om alle forhold vedrørende sagen, herunder bl. a. ikke vedrørende de anslåede vurderinger af størrelsen af de erstatninger, der skulle ydes i anledning af ekspropriationerne.

For post- og telegrafvæsenets ønske om at undgå offentliggørelse på et tidligt stadium har det endvidere spillet en rolle, at det har været forbundet med meget store vanskeligheder at finde frem til et areal, der opfylder de særlige krav, der nødvendigvis må stilles med hensyn til placeringen af denne radiomodtagestation, hvis stationen med størst mulig driftssikkerhed skal kunne varetage den opgave at betjene Danmarks radioforbindelser over meget lange afstande samt med danske skibe i oversøisk fart.

Når det efter mere end fem års omfattende undersøgelser var lykkedes at finde frem til en placering, der i alt væsentligt og bedre end nogen anden placering, der har kunnet anvises, opfyldte de tekniske krav på dette område, måtte det ud fra de offentlige interesser, som det er post- og telegrafvæsenets opgave at varetage i denne henseende, stå som nødvendigt i så høj grad, som det efter forholdene var muligt, at søge undgået enhver risiko for, at der, inden sagen blev endeligt afgjort, indtraf forhold, der forringede stedets egnethed til det omhandlede formål. Der ville antagelig være fremkommet kritik mod post- og telegrafvæsenet for manglende påpasselighed og forudseenhed, såfremt planerne i forvejen var blevet offentliggjort og det så viste sig, at der den dag, bevillingen blev givet, var kommet et antal sommerhuse på de pågældende arealer, således at anvendelsen af dem helt måtte opgives, eller erhvervelsen i hvert fald blev væsentligt dyrere for staten end forudsat.

I anledning af, at det er anført, at flere års arbejde med udskiftning af jorderne på Reersø nu må anses for spildt, må det fremhæves, at den omstændighed, at der har været arbejdet med en omlægning af jorderne, ikke kan udgøre en hindring for, at arealet eksproprieres til offentligt formål, når dette anses for påkrævet, ligesom det må fremhæves, at langt den overvejende del af arbejdet med jordfordelingsplanerne ikke kunne have været undgået, selv om generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet havde offentliggjort sine planer straks i februar måned d. å., hvor generaldirektoratet for sit vedkommende bestemte sig til at søge radiostationen placeret på Reersø.

Det var først i november 1959, at Reersø i det hele taget blev inddraget i generaldirektoratets overvejelser som en mulig placering for radiostationen. Da det under de forberedende undersøgelser bemærkedes, at der var foretaget tinglysning af en foreløbig kendelse om jordfordeling, rettedes der af generaldirektoratet i slutningen af januar d. å. henvendelse til vedkommende kontor under statens jordlovsudvalg, hvor det oplystes, at der i en årrække havde været arbejdet på en jordfordelingsplan, men at gennemførelsen af en samlet plan antage-